

ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ Η ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ (3)

Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου

[\(συνέχεια από 2\)](#)

Έχουν ανάγκη οι γονείς από την ισορροπία της ταπεινώσεως, της απλότητας, του μέτρου, της διακρίσεως. Η μεγάλη πίεση, ακόμη και για το καλό, δεν θα βγει σε καλό. Συχνές εκφράσεις όπως «παιδί μου πρέπει να είσαι πάντα πρώτος», «ποτέ να μην μας ντροπιάσεις παιδάκι μου», «ν' αποκτήσεις αύριο ένα καλό όνομα στην κοινωνία», φαίνονται καλές αλλά δεν είναι. Δεν έχουν τόσο υγιή ανωτερότητα, αρχοντιά ελευθερίας κι ευγενή αξιοπρέπεια, αλλά ισχυρογνωμοσύνη, μεγάλη αυτοπεποίθηση, μεγάλη ιδέα εγωισμού. Καταπιεσμένα τα παιδιά, αντιδρούν κουρασμένα και αγανακτισμένα και τα κλωτσούν όλα πέρα.

Υπάρχει αγάπη και αγάπη. Αγάπη ιερή, αγία, θυσιαστική, ταπεινή. Αγάπη νοσηρή, συναισθηματική, εγωιστική, αποκλειστική, ζηλόφθονη. Όσο η αγάπη των γονέων προς τα παιδιά θάναι παθολογική, υπερβολική, θα κάνει τα παιδιά εξαρτήματα, ελατήρια των γονέων, που θα μπερδεύει τη συμπεριφορά τους και θα κάνει τη στάση τους αρνητική. Μη ζαλίζουμε τα παιδιά με την πολυλογία, όλο τα ίδια και τα ίδια, και τα κουράζουμε. Ας λέμε πιο λίγα και ας κάνουμε πιο πολλά. Θα τα βοηθήσουμε καλύτερα με το παράδειγμά μας και την προσευχή μας. Η προσευχή μας θα μιλήσει κατ' ευθείαν στην καρδιά τους. Θα τους μιλήσει ο Θεός και θα μας μιλήσουν ύστερα στοργικά, μετανιωμένα, ταπεινά. Η καταπίεση σίγουρα κάποτε θα φέρει αντίδραση. Με το στανιό, με το κακό, δεν έρχεται ποτέ καλό. Ούτε η κολακεία βοηθάει. Μάλλον τρέφει τον εγωισμό και γίνονται τα παιδιά ατίθασα, σκληρά, άπονα, ασεβή και κενόδοξα. [\(περισσότερα...\)](#)